

РЕШЕНИЕ

№ 3581

гр. София, 27.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
закрито заседание на 27.06.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

като разгледа дело номер **3825** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 250 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба от [фирма] за допълване на решение № 431/30.01.2012 г., постановено по адм.д. № 3825 по описа за 2011 г. на Административен съд София град. С посоченото решение съдът е изменил ревизионен акт № 20001001067/04.08.2010 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., в частта му на доначисления ДДС за 2007 г. в м. 07.2007 г., като е определил ДДС за данъчен период 06.07.2007 г. – 31.07.2007 г. в размер на 8817, 26 лв. и съответните лихви. В направеното искане за допълване на решението се излагат съображения, че съдът не се е произнесъл по отношение на размера на определената в обжалвания ревизионен акт лихва за забава върху определения за донасяне размер на ДДС. Прави се също така искане, ако евентуално съдът прецени, че така направеното искане следва да бъде поправено по реда на поправянето на допусната от съда поправка на очевидна фактическа грешка, то съдът да поправи същата в диспозитива на съдебното решение. В съответствие с чл. 250, ал. 2 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК съдът е съобщил на ответната страна искането за допълване на постановеното решение с указание за представяне на отговор в едноседмичен срок. Отговор не е постъпил.

Съдът, като обсъди направеното искане и доказателствата по делото приема, че молбата за допълване на решението е подадена в срока по чл. 250, ал. 1, изречение първо от ГПК, а разгледана по същество, същата е основателна в частта ѝ на направеното искане за допълване на постановеното решение.

С решението, чието допълване се иска съдът е изменил ревизионен акт № 20001001067/04.08.2010 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., в частта

му на доначисления ДДС за 2007 г. в м. 07.2007 г., като е определил ДДС за данъчен период 06.07.2007 г. – 31.07.2007 г. в размер на 8817, 26 лв. и съответните лихви, без, обаче да се произнесе по размера на определените лихви. С обжалвания ревизионен акт органите по приходите за данъчен период 06.07.2007 г. – 31.07.2007 г. са определили резултата за периода, като в резултат на направените констатации са увеличили данъчната основа по фактура № 1/26.07.2007 г. с 69088, 86 лв. и съответно ДДС върху тази данъчна основа в размер на 13 817, 77 лв., както и начислена лихва за просрочие в размер на 5 469, 40 лв. за периода от 15.08.2007 г. до 04.08.2010 г. В резултат на това с ревизионния акт на дружеството е определено задължение за довносяне на ДДС в размер на 10 916, 61 лв. и лихви за просрочие към тях в размер общо на 4321, 05 лв. С решението, чието допълване се иска съдът е изменил ревизионния акт, като определил ДДС за данъчен период 06.07.2007 г. – 31.07.2007 г. в размер на 8817, 26 лв. и съответните лихви, без, обаче да се произнесе по размера на определените лихви. В тази връзка следва да се допълни диспозитива на постановеното решение, като в диспозита на същото след думите „Изменя ревизионен акт № 20001001067/04.08.2010 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., в частта му на доначисления ДДС за 2007 г. в м. 07.2007 г., като определя ДДС за данъчен период 06.07.2007 г. – 31.07.2007 г. в размер на 8817, 26 лв. и съответните лихви” да се добавят думите „в размер на 3 489, 95 лв.”.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът

РЕШИ

ДОПЪЛВА РЕШЕНИЕ № 431/30.01.2012 г., постановено по адм.д. № 3825/2011 г., КАКТО СЛЕДВА: в диспозита на решение 431/30.01.2012 г., постановено по адм.д. № 3825/2011 г. след думите „Изменя ревизионен акт № 20001001067/04.08.2010 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., в частта му на доначисления ДДС за 2007 г. в м. 07.2007 г., като определя ДДС за данъчен период 06.07.2007 г. – 31.07.2007 г. в размер на 8817, 26 лв. и съответните лихви” се добавят думите „в размер на 3 489, 95 лв.”.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ